

Publicerad 2010-12-17 23:43 av Jeny

Jag var något på spåren, men när natten kom insåg jag att tårarna fanns nära till hands

En man sprängde sig på Drottninggatan här

Och jag tänkte att nu finns det inte rum för några ord längre

Ändå föddes kärleken igår igen

för att sedan tappas bort, igen

(fan)

Det är slut på formuleringar

men jag kan allt om tid och rum och personlig identitet

Fast inget om min egen

För hur gör man för att behålla sig själv i en stad där ingen hälsar på sin granne?

Jag börjar förstå nu.

Jag tänkte en gång att jag var i kläm mellan två städer och ett dussin vänner,

men jag har insett nu att Sundsvall innehåller lika mycket skit som Stockholm.

Enda anledningen till varför du pratar med din granne där är för att veta

alla

snuskiga

detaljer

för att sedan sprida vidare och bli någon som vet något

Allt vi vill är att tycka om oss själva,

fast inte så mycket att det syns

Vilken jävla värld.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jeny med Poeter.se id #13779 innehar upphovsrätten